

Marja Hautamäki

VULVATAR

Satakunnan ammattikorkeakoulu, kuvataide

2019

VULVATAR

Hautamäki, Marja
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Alempi ammattikorkeakoulututkinto, kuvataide
tammikuu 2019
Sivumäärä: 26

Asiasanat: kuvanveisto, betoni, vulva, feminismi, vagina, keramiikka, muotoilu-
betoni

Opinnäytetyö käsittelee Vulvatar-veistoksen prosessinomaista työskentelyä ja työskentelyn eri vaiheita, sekä vulvaan liittyviä kansanuskomuksia ja symboliikkaa.

Aluksi kerrotaan eri symboleista, joita rinnastetaan vulvaan, sekä symbolien merkityksiä.

Kappaleet 3-5 on omistettu aiheille, mitä merkityksiä vulvalla on ja on ollut Suomen kansanomaisessa kulttuurissa, Kiinan ja Intian mytologiassa, sekä länsimaisessa nykyajattelussa.

Työpäiväkirjaosuudessa kerrotaan Vulvatar-veistoksen työskentelyprosessista, siinä tulleista haasteista, sekä onnistumisen ilosta.

VULVATAR

Hautamäki, Marja

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in ....

Month 2019

Number of pages: 26

Keywords: sculpture, concrete, vulva, feminism, vagina, ceramics, decoration concrete

---

The thesis handles process working and different working states of Vulvatar sculpture. The thesis also discusses the mythology and symbolism of vulva.

First the thesis discusses what is equated to vulva and the meanings of the vulva symbols.

Section 3-5 are about the past and present meanings and symbols of vulva in Finnish folk culture, Chinese and Indian mythology, and in western culture.

The workday diary is about Vulvatar sculpture working process. There have been some difficulties, as well as excitement of success.

.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	SYMBOLEITA VULVASTA.....	6
3	MITÄ MERKITYKSIÄ VULVALLA ON JA ON OLLUT SUOMALAISESSA KANSANOMAISESSA KULTTUURISSA	7
4	INTIAN JA KIINAN MYTOLOGIASSA VAGINAN MERKITYS LYHYESTI	9
5	LÄNSIMAISISSA NYKYISIN VALLITSEVA OLEVA VAGINAN MERKITYS	9
5.1	Oma pohdinta nykyajan länsimaisesta käsityksestä naisen vulvasta.....	9
6	TYÖPÄIVÄKIRJA	10
6.1	Suunnittelu	10
6.2	Materiaalien valinta ja käyttö.....	11
6.2.1	Runko	11
6.2.2	Muotoilulubetonin käyttö	11
6.2.3	Rakukeramiikka/keramiikka veistoksessa.....	12
6.2.4	Materiaalien käytön haasteet	12
6.3	Ensimmäisen naisen etupuoli.....	13
6.3.1	Työn kulku	13
6.3.2	Suunnitelmat elää ja muuttuu	14
6.4	Vulvatar.....	14
6.4.1	Työn aloitus	14
6.4.2	Tekemisen haasteet.....	16
6.4.3	Materiaalien hankinta	17
6.4.4	Vulvattaren etu- ja takaosan irrottaminen muotista.....	17
6.4.5	Vulvattaren raudoitus	17
6.4.6	Jalustan teko	18
6.4.7	Vulvattaren maalaaminen	20
6.4.8	Vulvatar pystyyn jalustalle	22
6.4.9	Kädet ja jalkaterät.....	23
6.4.10	Keramiikkahiukset.....	23
7	LOPUKSI.....	24
8	OPINNÄYTETYÖT NÄYTTEILLÄ	24
8.1	Taidekeskus Mältinranta.....	24
	LÄHTEET.....	26

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni on Jumalatar-veistos Vulvatar, johon liittyy maalaustekniikka, jota olen kehittänyt viime vuosina. Veistoksen lisäksi teen maalauksen kehittämälläni tekniikalla voimistamaan Vulvattaren tunnelmaa. Veistoksen materiaalina käytän pääsääntöisesti muotoilubetonia.

Kirjallinen osuus on osittain päiväkirjamaisesti kirjoitettu, koska materiaalien käytön haasteellisuus on kiehtova tekninen prosessi sekä haluan uppoutua Vulvattaren henkiseen sisältöön työskentelyssäni veistoksen parissa. Haluan teoksesta tulevan itselleni tärkeän, ikään kuin elävän symbolin naiseuden ja elämän kuvaksi.

Ajatus Jumalattaren tekemiseen lähti siitä, että opiskeluaikana olen keskittynyt miettimään omaan naiseuteeni liittyviä asioita, mm ajatuksiani seksuaalisuudesta, henkilökohtaisia omaan kehoon ja seksuaalisuuteen liittyviä estoja. Mitä naiseus kokonaisuudessaan minulle on ja merkitsee. Mitkä tekijät ovat vaikuttaneet omaan kokemukseen itsestä ja naisena olemisesta.

Toisella vuosikurssilla sain ajatuksen tehdä vulvamuotteja kipsistä suoraan omasta vulvasta. Muotista olen valmistanut vulvia koruiksi ja jopa pronssiveistoksiksi. Yllätyin tekoprosessin vaikutuksesta itseäni. Koko prosessi on ollut yllättävän maaginen ja terapeutin. Kehon osa mikä on salainen, mystinen, jopa rumana ajateltu, muuttuu näkyväksi omaksi kuvaksi. Se on kaunis, ja luonnottoman sijaan luonnollinen kuin jumalattaren lahja ja symboli naiselle. Mihin suuntaan ajatukseni on kehittynyt prosessin myötä?

Minkälainen on minun Jumalattareni? Mitä vulva on merkinnyt biologian lisäksi historian saatossa. Vulvaan liittyviä uskomuksia ja symbolisia merkityksiä.

Ennen kaikkea työskentelyni Vulvattaren parissa keskittyy omaan käsitykseeni. Haluan luoda Jumalatar-olennon. Miksi? Symboliksi meille naisille. Muistutukseksi naisena olemisen lahjasta. Muistutukseksi siitä mitä kaikkea naiseus meissä on. Myös siitä, että arvostaisimme itseämme ja kehoamme. Jumalatar asuu meissä

kaikissa. Vulva on jokaisen oma ja siihen meillä on yksityisoikeus. Oma salainen kuva itsestä.

2 SYMBOLEITA VULVASTA

Gina M. Florio, Bustle sivuston mukaan vulvan symboleita on esimerkiksi kala, lootuksen kukka, vesica piscis, granaattiomena, käärme, vene ja jade. Symboleilla on vahva merkitys uskonnoissa ja uskomuksissa. Symboleita on käytetty Jumalatarolentojen kuvantamisessa, sekä kuvataiteessa. (Gina M Florio)

Kala:

Kala symboloi vaginaa. Se on esim. Atargatis, Syyrian hedelmällisyyden jumalataren symboli, osana häntä. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

Lootuksen kukka:

Kiinalaiset Han- ja Ming-dynastiat käyttivät emättimestä kaunista termiä ”kultainen lotus” He puhuivat taivaallisesta emättimestä. Naisen yin -olemuksen ydin , joka pitää maailmankaikkeuden harmonisessa järjestyksessä. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

Vesica Piscis:

Geometrinen muoto, jolla on monia merkityksiä. Jeesus lapsi kuvataan muodon sisällä ja kuvastaa Marian kohtua. Muodon merkitys on varhaisen kristittyjen ajalla ollut jumalatar venuksessa ja edustanut naisen sukuelimiä, uskonnollisten symbolien visuaaliset sanastot, symbolikysymykset ja vastaukset.

Granaattiomena:

Kreikkalaiset pitävät granaattiomenaa rakkauden lahjana. Se kuvastaa hedelmällisyyttä, munasarja- ja munasoluja. Kuvataiteessa granaatinomenaa on käytetty kuvaamaan emättimen kauneutta ja haurautta. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

Käärme:

3000-1200 ekr jumalattarien ympärille kuvattiin käärmeitä, jotka kuvastivat mm syntymää. Käärme symbolia olen pitänyt ennemminkin falloksen symbolina, joten on yllättävää saada tietää kuinka aikoinaan Kreikassa kirjoitettu Metamorphoses teksti kertoi Arethusasta, joka muutti itsensä käärmeeksi. Käärme edusti voimakasta vulvaa, jotta se sopisi oikein hänen todelliseen rakkauteensa. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

Vene:

Olen varmasti joskus itsekin sortunut piirtämään kirkkoveneen, vaikka moista en muistakaan. Vene on muodoltaan kuin vulva, mutta syvempää merkitystä en ole tiennyt. En sen kauniita merkityksiä, sillä kirkkoveen räpäytymisestä tulee lähinnä halpa vaikutelma. Gina M Florion mukaan Sumerialaisissa lauluissa ylistettiin naisia jumalattarina ja vulvaa kutsuttiin taivasveneeksi, alukseksi, joka oli tarkoitettu kantamaan kaikki ihanimmat lahjat taivaasta kuolevaisille. (Gina M Florio)

Muinainen intialainen teksti, Devimahatmaya, aikoinaan tunnisti kohdun kellumasta merellä, ulottuen taivaan läpi luovan voiman alentamiseksi maan alla. Jumalallisen äidin ja hänen emättimen veneen katsotaan olevan maailmankaikkeuden keskus. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

Jade:

Bustlen sivustolla, Gina M. Floren mainitsee runoilija John Donnen 1700- luvulla veranheen vaginaa jalokivikaivokseen. Pari tuhatta vuotta aikaisemmin taoistiset seksuaaliset tekstit käyttivät erityisesti jadea emättimen ja naisten seksuaalisuuden symbolina yleensä.

3 MITÄ MERKITYKSIÄ VULVALLA ON JA ON OLLUT SUOMALAISESSA KANSANOMAISESSA KULTTUURISSA

Satu Apon kirjassa Naisen väki kertoo Suomalaisessa kansanperinneuskomuksissa Vulvaa kutsuttavan mm naisen väki ja vittu sanoina. Vulvassa uskottiin olevan yli-
luonnollisia voimia, jonka voimalla saatettiin langettaa jopa kirouksia. Puhuttiin vitun
vihasta. Vulvassa oli myös parantajan voimat. Sen avulla suojattiin perhettä ja koti-
eläimiä. (SKVR VI:2, 4170-4172; VII:4, 1959-197) Kansanperinteessä naisen ”väki”,
naisen yliluonnollinen voima, on yhteydessä yhteisöllisiin rajoihin ja kasvuun. Kyky
synnyttää maailmaan lapsia asettaa naisen kehon ikään kuin tämänpuoleisen ja tuon-
puoleisen rajalinjaksi. Naisen väki liitetään juuri sukuelimeen, joka on tuon rajan
merkki. Folkloristi Satu Apon mukaan miehet ovat kunnioittaneet naisen elintä ja aja-
telleet siinä olevan voimaa ja sen olevan lähes pyhä.

Naisen väen avulla edistettiin perheen kasvuun ja hedelmällisyyteen liittyvää onnea –
viljan kasvua, karjan tuottavuutta, lapsen terveyttä. Samalla torjuttiin paha, joka näitä
uhkasi. Suojaaminen tapahtui ”harakoimalla” eli sukuelin paljastettiin taian kohteelle.
Sukuelimen paljastaminen mm uskottiin vastustajalta vievän voimia. Keväisin lehmät
ja lampaat laskettiin laitumelle portin päällä seisovan emännän haarojen alitse. Tämä
suojaus ne koko kesäksi. Myös kylvöjä, istutuksia, lapsia ja sotaan tai metsälle lähteviä
miehiä on ”harakoitu”.

Laura Starkin mukaan metsä- tai kalamiehet saattoivat ottaa käyttöönsä vaimon tai
äitinsä väen. ”Akan jalkain välitse” voitiin lähteä karhun kaatoon, jäniksen pyyntiin
tai lintumetsälle. Pyssy ja pyydykset vapautettiin ”pilauksesta” tai suojattiin kateilta
pujottamalla ne ”ämmäin haarain läpi” (Stark 1993;1995) Laura Stark-Arolan mukaan
”vahingollinen voima karkotettiin paljastamalla naisen sukupuolielimet tieteen tahtoen
sen ”läheisyydessä”. Vagina oli väylä tämän ja tuonpuoleisen välillä. (Stark-Arola
1998, 119.)

Suomalais-karjalaisella alueella on loitsuja ”vitun vihoja” vastaan, ja naisen elimen
synty liittyy petojen kitaan. (Apo 1995, 14–, 27.) Pohjoiskarjalaisessa vitun vihat-loit-
tussa naisen elin uskottiin olevan syntyisin tulesta ja raudasta, sekä kanaeläimistä teh-
dyistä materiaaleista. Toisaalta naisen vulvan alkuperän viitattiin olevan suden kita ja
karhun kämmenistä. (Apo, 1995, 13-14) (SKVR VII:4,1963-Tohmajärvi 1889)

4 INTIAN JA KIINAN MYTOLOGIASSA VAGINAN MERKITYS LYHYESTI

Gina M. Florio kirjoittaa Bustle sivustolla seuraavaa: 1500 vuotta sitten Intiassa tantarisessa kulttuurissa ja Kiinassa Han-dynastiassa uskoivat vaginan olevan pyhä, yhdyskäytävä taivaan ja maan välillä. Meidän naisenosuutemme olivat elämää antavia ja jos miehet halusivat koskaan saavuttaa tasapainon ja terveyden elämässään heidän tulisi oppia käsittelemään oikein naisen kehon aluetta, jota kutsuttiin kukka-altaaksi tai salaperäiseksi portiksi.

5 LÄNSIMAISIA NYKYISIN VALLITSEVA OLEVA VAGINAN MERKITYS

Michiganin yliopiston psykologi Richard E. Nisbett kertoo teoksessaan *the Geography of Thought*, että aivomme koodaavat hermostollisesti käsityksemme, joita ympäröivä kulttuuri tarjoaa meille; tämä tarkoittaa sitä, että jos nainen jatkuvasti kuulee emätimestään verrattavan johonkin epämiellyttävään, hänen mielensä muodostaa itsensä tämän ajatuksen ympärille. Teollistuneiden yhteiskuntien kehityksessä emätimen käsite on muuttunut niin paljon, että olemme menettäneet paljon kauniita symboliikoita, jotka olivat itäisten kulttuurien eturintamassa. (Gina M. Florio, Bustle 18.9.2015)

5.1 Oma pohdinta nykyajan länsimaisesta käsityksestä naisen vulvasta

Oman jumalolennon hakemisen prosessin myötä olen huomannut olevani harmistunut siitä, miten vaginan/vulvan merkitys on latistunut kauniista ja mystisestä arkiseksi ja jopa objektiksi. Pitääkö naiset omaa vulvaansa rumana? Tätä pohdin. Mikä suhde naisilla on omaan vulvaan? Se tietenkin on jokaisen henkilökohtainen kokemus. Miehen sukupuolielin on esillä, naisen sukupuolielin on piilossa. Pidetäänkö naisen

sukupuolielintä likaisempana kuin miehen? Pidän kaulassani omasta vulvasta tehtyjä koruja ja olen kuullut paljon kommentteja ”olet rohkea, mutta itse en pitäisi”

Jokaisen naisen vulva on erilainen. Se on minusta kaunista eikä sitä pitäisi hävetä. Itse olen suhtautunut omaan vulvaani väärin, pitänyt rumana ja hävennyt. Tämän vuoksi olen ikään kuin ottanut itsestäni mittaa ja tehnyt vulvani itselleni näkyväksi. Se on oma prosessini parempaan suhtautumiseen omaan kehooni. Haluaisin tehdä naisille, jotka kokevat oman vulvansa rumana, tai kamppailevat naiseutensa kanssa korun omasta vulvastaan itsearvostuksen, erilaisuuden hyväksymisen ja tasa-arvon symboliksi.

6 TYÖPÄIVÄKIRJA

6.1 Suunnittelu

Lopputyön suunnittelun aloitin jo vuosi takaperin. Tuolloin tein ensimmäiset muotoilubetonikokeet savesta tehdyn ihmisen kokoisen mallin päälle. Koe onnistui ja Vulvatar alkoi muodostua päässäni. Päätin lopputyökseni tehdä ihmisen kokoisen jumalatarhahmon, missä käytän muottina/mallina savesta muovailtua ihmishahmoa, muotoilubetonia pääaineena, keramiikkavulvia hiuksina. Keramiikkavulvat on tehty omasta ja avustavien naisten vulvista. Betonin maalaan keksimälläni sekatekniikalla.

Suunnittelu on kokoaikainen ajatusprosessi, jota teen kaikkialla. Välttämätön prosessi johtuen myös haasteista joita Vulvatar pitää sisällään. Teenhän hänet tavalla, jolla ei betonitöitä tehdä ja materiaalina melko uusi muotoilubetoni. Lisäksi suunnittelua on vaatinut keksimäni maalaustekniikka, joka on vaatinut lukuisia kokeita. Rakastan keksimistä ja ongelmien ratkomista. Taidan rakastaa myös haasteita, rajojen rikkomista ja itseni voittamista. Joskus sitä myös häviää, mutta sen sietäminen se vasta taito onkin. En voi myöskään kieltää ettenkö olisi itsepäinen ja suuruudenhullu.

6.2 Materiaalien valinta ja käyttö

6.2.1 Runko

Vulvattaren päämateriaali on muotoilubetoni. Runko rakentuu metallista, kanaverkosta ja muotoilubetonista. Pintakäsittelyssä käytän kehrittelemääni maalaustekniikkaa. Vulvattaren hiukset koostuvat keramiikka- rakukeramiikka- ja betonivulvista.

6.2.2 Muotoilulubetonin käyttö

Muotoilubetoni on materiaaliksi tullut käyttöön muutama vuosi sitten. Se on minullekin uusi materiaali, josta suurimman kokemuksen sain tekemällä kollegani kanssa vankilataideprojektin Juukaan Nurjapuoli ry:n ohjaajana. Teimme Juuan vankilalle julkisen taideteoksen yhdessä vankien kanssa. Taideteokseen käytimme osana muotoilubetonia. Ennen vankilataideprojektia tein muotoilubetonista erinäisiä kokeita. Koin toimivaksi tavan, jossa veistoksen muoto tehdään muovailusavesta, jonka päälle laitetaan muotoilubetonia. Tätä tapaa käytän Vulvatar veistoksen tekemisessä.

Muotoilubetoni on tanskalainen tuote. Tärkeinä ominaisuuksina on kestävyys (kovuus on 3 kertaa suurempi kuin tavallisella betonilla) saven kaltainen muovailtavuus, soveltuvuus sisä- ja ulkokäyttöön, käytön helppous (veistoksen käsittelyä voi jatkaa määrättömän kauan. Kuivuttuaan pitää kastella ja voi lisätä märkää, tuoretta massaa, mikä tarttuu kuivuneeseen pintaan) (<https://www.makemake.dk/>)

Muotoilubetoni veistoksen materiaalina on kiehtova ja minulle sopiva myös siksi, että sitä voi sekä veistää että muotoilla saven tapaisesti. Muotoilubetoni muovailun suhteen on käytössä haasteellisempi materiaali kuin savi.

6.2.3 Rakukeramiikka/keramiikka veistoksessa

Olen tehnyt kipsistä suoraan omasta ja tuttavien vulvasta erilaisia muotteja, joista teen vinamold- ja punavahamuotteja. Niistä saan jälleen erilaisia kipsimuotteja mitä hyödynnän keramiikkavulvien tekemisessä. Rakastuin rakukeramiikkaan ollessani Talvikki Lehtisen keramiikkakurssilla. Sain kokea hyvin euforisen olotilan, kun rakukeramiikka teki taianomaisen kauniita vulvia, mikä käsittämättömällä tavalla linkittyi omaan ajatusprosessiini naiseudesta ja siihen liittyvistä asioista positiivisella tavalla.

Rakukeramiikassa käytetään pääasiassa rakusavea, mutta käytin myös korkeanpolton savea, missä on 40 prosenttia samottia.

Keramiikkavulvat saivat kuivua 3 vrk, jonka jälkeen ne raakapoltettiin keramiikkauunissa. Sitten ne lasitettiin rakukeramiikkalasisitteella ja poltettiin raku-uunissa. Poltto tapahtuu ulkona, koska siinä käytetään kaasulla toimivaa tohoa. Tohosta tuli menee aukon kautta uuniin, mihin keramiikkateokset on laitettu. Uunin lämpötilan noustessa n. 1000 asteeseen tuli sammutetaan ja uuni tyhjennettiin kattiloihin missä on sahanpurua. (voi käyttää myös olkia tai havuja) Sahanpurua heitetään jokaisen teoksen päälle. Kattila peitetään kannella, jotta teokset savustuvat. Savustus kestää n 3-5 min, jonka jälkeen teokset nostetaan kylmään veteen. (voi nostaa myös lumeen) Sitten teokset ovat valmiita vedellä puhdistettaviksi. (<http://www.maari.fi/> -keramiikkasarja koivu /)

Vulvia on valmiina n. 200 ja teen vielä 100 rakukeramiikkavulvaa, sekä n. 100 betonivulvaa. Vulvista muotoutuu Vulvattaren hiukset.

6.2.4 Materiaalien käytön haasteet

Haasteena minulla on tekotapa, jota ei normaalisti käytetä betoniveistoksen rungon tekemiseen. Mallina käytän muovailusavesta tekemääni ihmisen kokoista aihiota, minkä olen vuorannut rakennusteipillä. Muovailusavesta tekemääni mallin aihionpäälle laitoin kaksinkertaisen kanaverkon. Kanaverkon päälle laitan ensimmäisen ohuen kerroksen muovailubetonia minkä seassa on lasikuitua sidosaineena. Ensimmäisen kerroksen jälkeen laitan paksun kerroksen muovailubetonia. Kuivuttuaan irrotan

betonikuoren mallista ja aloitan uuden kuoren rakentamisen. Rakennan kolme betonikuorta, joista yksi on varmuuden vuoksi rakennettu, mikäli sitä tulen tarvitsemaan. Ajatuksena on liittää yhteen kaksi ihmisen etupuolta. Kuoren teen betonilla yksityiskohtia myöten viimeistellen ennen toisiinsa liittämistä, koska käytän viimeistelyyn keksimääni maalaustekniikkaa, missä teoksen on oltava vaaka-asennossa.

Murskaan savimallin ja liitän sen sisällä olevan metallirungon hitsaamalla tarvittavia harjateräsosia kuorien sisälle. Liitän kuoren ja metallirungon toisiinsa käyttäen kanaverkkoa, muotoilubetonia ja lopuksi täytän tyhjiön uretaanilla. Kuorien saumat liitän muotoilubetonilla toisiinsa.

Näyttötyön ohjaaja Laura Könösen kanssa mietimme yhdessä veistoksen jalustaa. Jalustan rakentamisella on olennainen merkitys teoksen kestävyys- ja kuljettamisen kannalta katsottuna. Jalusta kuuluu osana teokseen. Painoa tulee väkisinkin niin paljon, että jokainen työvaihe pitää suunnitella hyvin tarkasti.

6.3 Ensimmäisen naisen etupuoli

6.3.1 Työn kulku

Päässäni on pyörinyt Vulvatar ja siinä tulevat haasteet. Pitääkö jättää saumat, että saan ihmisen kokoisesta muotista betonivulvattaren irrotettua? Päästöjä ei ole, joten päätin ottaa tietoisesti riskin. Ensin suojasin mallin/muotin rakennusmuovilla. Sen päälle kaksinkertaisen kanaverkon, joka tuntui pitkältä ja tylsältä. Sormet tulivat verille, mutta se ei haitannut työskentelyäni. Mietin kuinka kivulla nainen synnyttää, vaikka sitten Jumalattarensa. Kiinnitin verkon mallin päälle aluksi surrilangalla, mutta se osoittautui hankalaksi ja vaihdoin helppoihin nippusiteisiin. Litistin kanaverkon muottiin jotta ihmisen muodot säilyisivät Kanaverkon päälle laitoin alue kerrallaan muotoilubetonia, uudestaan ja uudestaan. Lukuisia kertoja uutta massaa, tarkkuutta ja pelkoa siitä, että kaikki on turhaa, ettei vulvatar irtoakaan mallista. Miksi otin tietoisesti riskin? Sitä pyörittelin päässäni ja soimasin itseäni. Jostakin kumpusi usko Vulvattareen, ehkäpä omasta tahdonvoimastani.

Muotoilin kasvot viimeisenä. Mietin ilmettä, mitä tämä kuvastaa? En halua, että Vulvattareni on kaunis ja sellainen kuin yleensä kuvataan. Haluan minun Jumalattareni kuvastavan elettyä elämää. Naisena olemista, kuin hän kantaisi kaikki naiseuden kokemukset ja kaikkien naisten kokemukset sielussaan ja ruumiissaan. Yllättäen huomaaan muovailuni tuloksessa sen, että kasvoissa on itseäni.

Kolme viikkoa meni ja ensimmäinen puolisko Jumalattaresta oli siinä vaiheessa, että pääsin irrottamaan betonista tehdyn Vulvatar olennon mallista. Katkoin kanaverkot erottaen takaosan ja etuosan toisistaan. Takaosa oli monesta eri kappaleesta rakennettu, mutta etuosa vain yhdestä. Takaosan kappaleet lähtivät irti suhteellisen kiivottomasti, mutta etuosan irrottamiseen käytin kiiloja. Ehdin taas kirotta hulluuttani etten jättänyt saumoja, kunnes ilokseni ja suureksi riemukseni nainen päätti irrotta mallista kokonaisuutena kappaleena. Onnistuin siis työssäni. Viimeistelyvaihe vielä on tekemättä ja jännittävä maalaamisprosessi.

6.3.2 Suunnitelmat elää ja muuttuu

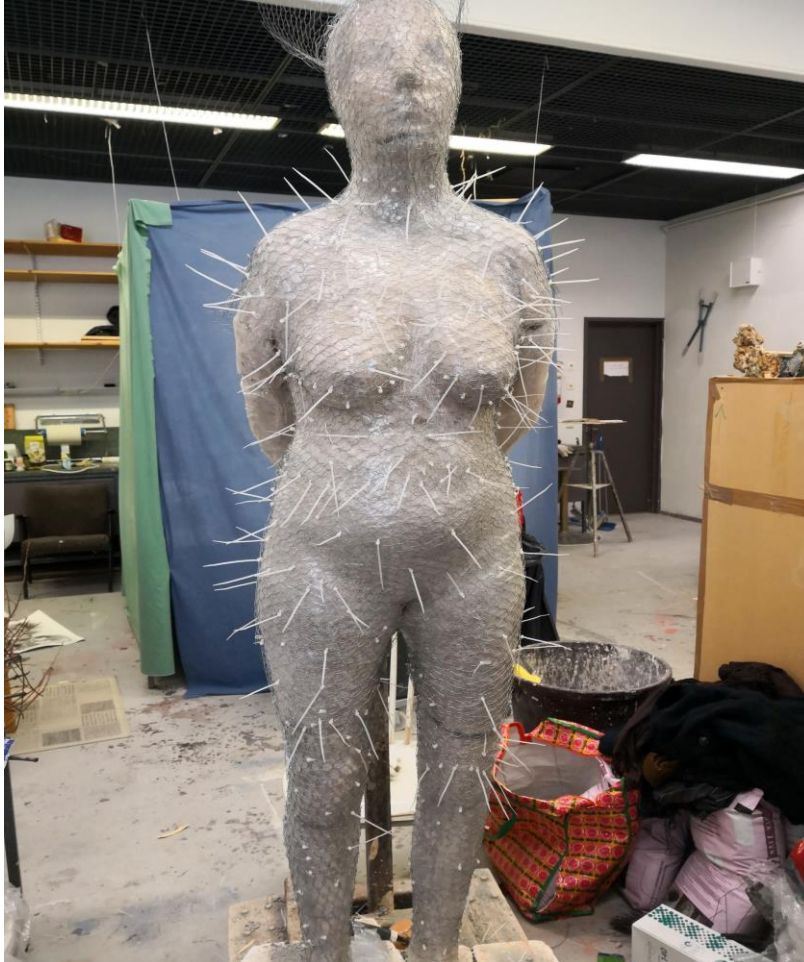
Taiteellisessa prosessissa teos elää ja muuttuu tekemisen myötä. Ensimmäinen suurempi päätös muuttaa kokonaisuutta oli se, että päätin jättää ensimmäisen naisen etupuolen pois veistoksesta. Toisin sanoen hahmossa on etu ja takaosa, siis ihminen. Mielessäni näin teoksen yksittäisenä parempana ratkaisuna, ja teoskokonaisuus toimisi paremmin sellaisenaan. Keskityn yhteen naisjumalattareen, joka kulkee nimellä Vulvatar. Ajatus kuitenkin vielä elää ja muuttuu kaiken aikaa.

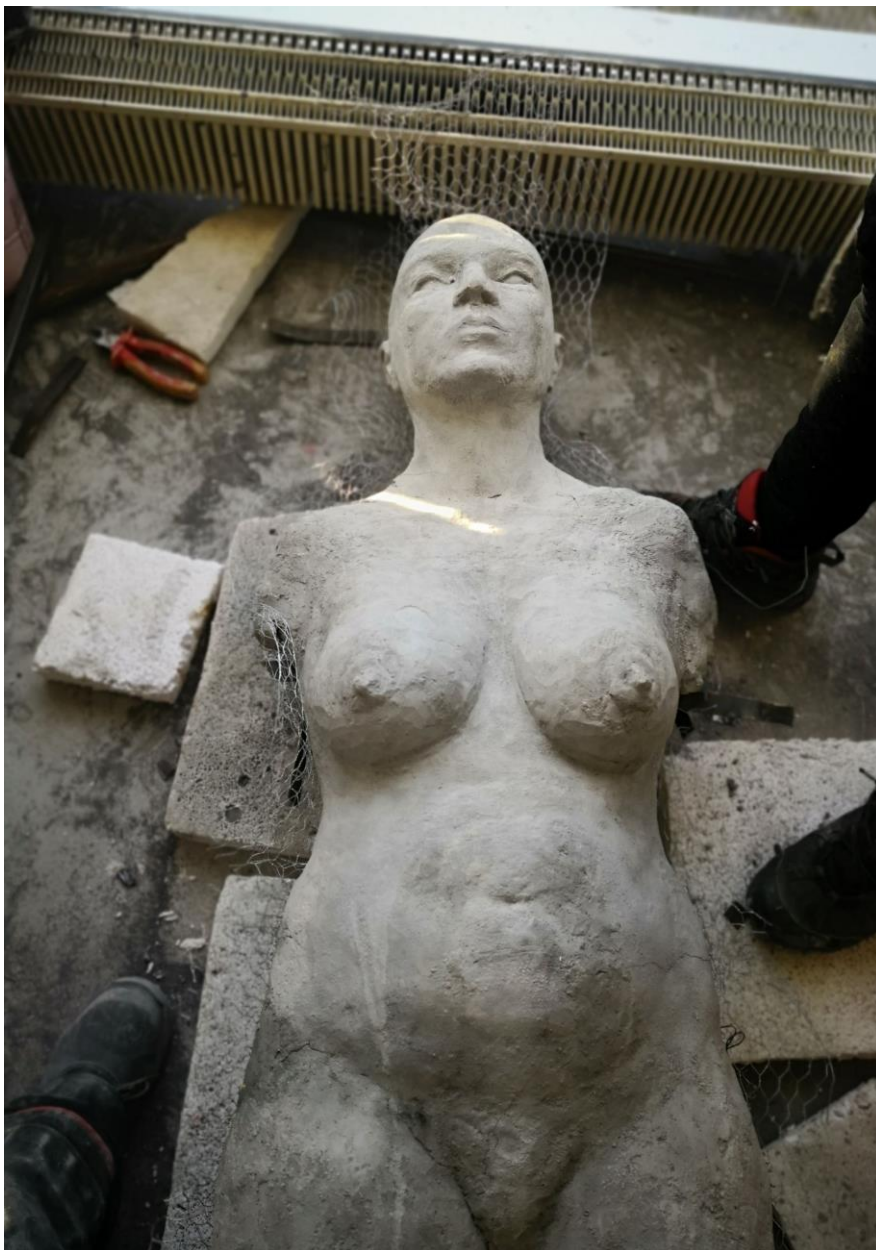
6.4 Vulvatar

6.4.1 Työn aloitus

Kaksinkertaisen kanaverkon kiinnittäminen mallin päälle sujui jo huomattavasti nopeammin kuin ensimmäisen naisen etuosan kohdalla. Malli kääriytyi kauttaaltaan verkon

ympäröimäksi. Toisen naisen (Vulvatar) kohdalla laitoin muovailubetonin etupuolelle ja takapuolelle. Saumat tulivat sivuun luottaen siihen, että kappaleet irtoavat mallista yhtä kivuttomasti kuin ensimmäisen naisen etuosa.

6.4.2 Tekemisen haasteet

Haasteita kohtasin mm tilanpuutteen, valon vähäisyyden, välineiden riittämättömyyden yms kanssa. Kuitenkin ongelmien myötä olen keksinyt parempia ratkaisuja.

Oman haasteensa on tuonut se, että savesta tehty muotti oli kuivunut ja menettänyt muotoja. Esim. leukaa ei ollut ja kaulassa oli suuri railo. Muotoilin kasvot kokonaan uudestaan, mikä oli tarpeellista myös taiteellisessa mielessä. Halusin uljaan ilmeen Vulvattarelle.

6.4.3 Materiaalien hankinta

Vulvattaren rungon suunnittelu jatkojalostui. Rautaosat hain Parkanosta TM-Raudasta. Kaikkiaan kävin viisi eri kertaa rautakaupassa. Tarvitsin 4cm neliöputkea rautajalustan alle kehidoksi. Lattaraudasta raudoitin vulvattaren sisäpuolen. Etu- ja takaosan. Tein 3cm neliöputkesta tukirangan hahmon sisälle hitsattuna lattarautoihin. Jalustaksi 5mm paksuinen 113x120cm leveä rautalevy. Rautalevy osui lumen alta silmääni. Se oli luonnon muokkaama kaunis levy. Juuri Vulvattarelle sopiva.

6.4.4 Vulvattaren etu- ja takaosan irrottaminen muotista

Jännitys alkoi tiivistymään, kun assistenttini kanssa aloimme rälläköimään Vulvattaren etu- ja takaosan irti muotoilusavesta tehdyn ihmishahmon päältä. Savi oli hyvin tukevaa ja muovitettu rakennusteipillä. Rikoimme sisällä olevaa savea, jotta saisimme ehjinä betonista tehdyt etu- ja takaosan irti. Ensin irrotimme etuosan onnistuneesti. Vaurioita ja halkeamia oli tullut vain vähän. Takaosa oli ohuempi ja kevyempi, mutta vaurioita tuli hieman enemmän. Kaikki vauriot olivat vähäisiä ja korjattavissa. Saa-toimme huokaista. Onnistuimme.

6.4.5 Vulvattaren raudoitus

Etiosa ja takaosa makasivat sulassa sovussa vierekkäin koulun metalliluokassa. Katkoin ja väänsin muotoihin lattaraudasta sopivat kappaleet etu- ja takaosaan kehidoksi. Hitsasin kappaleet yhteen. Sovitin takaosan etuosaan ja rälläköin rautoja sopimaan toisiinsa. Tein 3 cm neliöputkista tukirungon Vulvattaren etuosan lattarautoihin kiinnitettynä. Jalkaraudat, lantiorauta, keskivartaloraudat, sekä kaulan ja pään raudat. Tukirunko on tärkein, koska sen varaan tulee myös tukan paino. Alkuperäissuunnitelmana oli tehdä oma rauta tukalle, mutta ohjaava opettaja piti sitä turhana ja oli sitä mieltä, että tukirunko on riittävä. Erillinen tukkarauta olisi rumentanut jalustan ja se olisi saattanut haitata taiteellista kokonaisuutta. Tukirungosta laitoin vielä pienen neliöputken tulemaan ulos selästä, jotta voin jakaa painoa päästä ja selästä tuleviin rautoihin. Hitsasin etu- ja takaosat toisiinsa kiinni. Saumat (sivut) tein muotoilubetonilla.

6.4.6 Jalustan teko

Jalusta koostuu yksinkertaisesta 113x120cm isosta rautalevystä, joka on luonnon muokkaama ja kaunis sellaisenaan. En halunnut mitään ylimääräistä, mitä ei ollut pakko liittää jalustaan. Suunnittelin jalustan siten, että Vulvatar seisoo tukevasti omilla

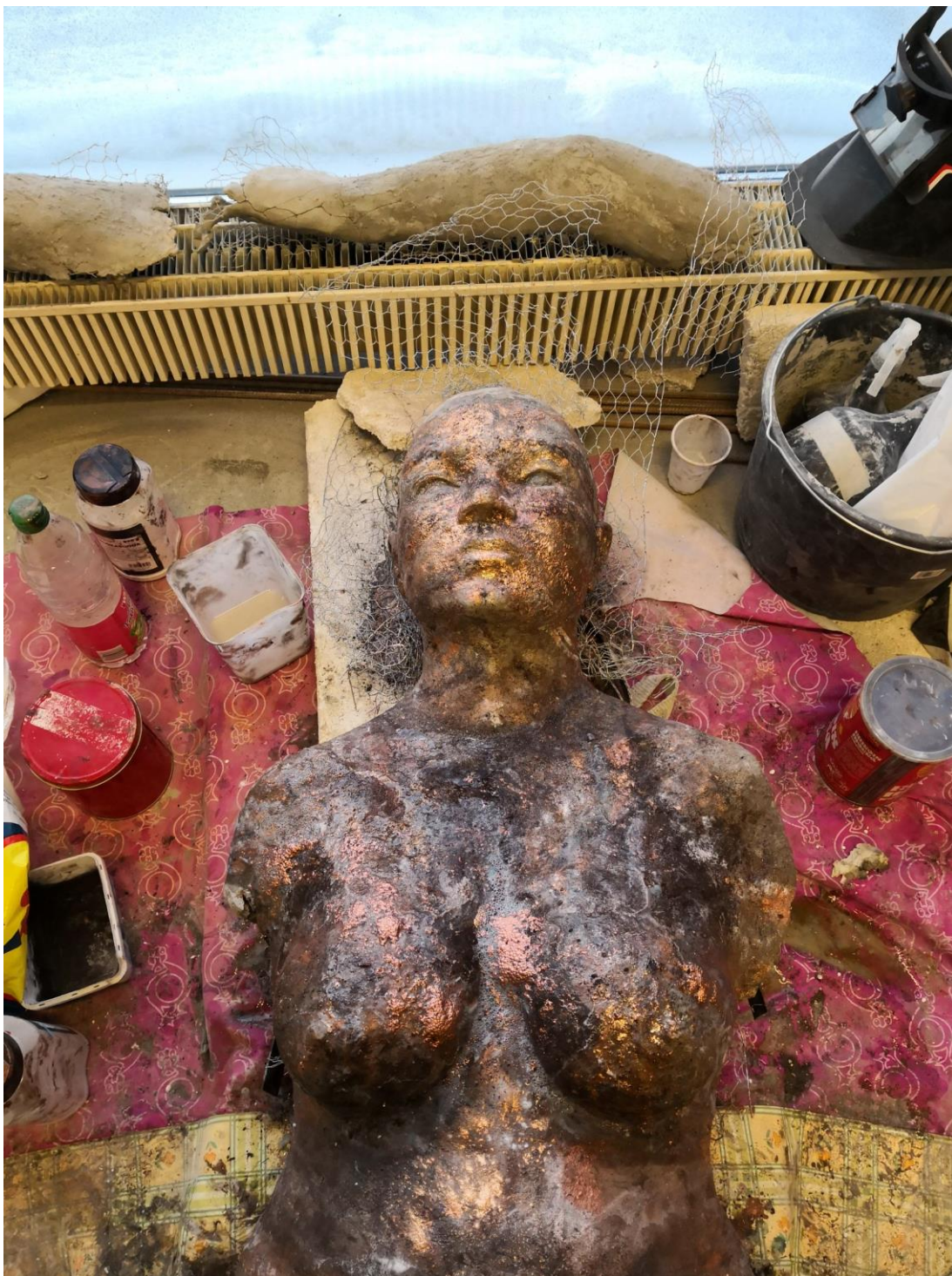
jaloillaan jalustalla ilman ylimääräisiä rautoja. Hitsasin 4cm neliöputkesta kehikon jalustaraudan alapuolelle. Lisäksi mietin jalustan siten, että nostolaitteiden pihdit pääsevät jalustan alle nostamaan Vulvattaren kuljetusta varten. Hitsasin kaksi 5cm neliöputkea kulmiin korottamaan jalustaa. Tein jalustaan reiät assistenttini kanssa, sekä kehikon neliöputkiin. Kehikon neliöputket varmistin pulteilla kiinni jalustaraudtaan. Lisäksi jalustalevyn jalkojen reikäkohdista alapuolelle hitsasin 3cm neliöputkea, jonne putoaisi umpirautainen Vulvattaren jalkarautojen sisälle tuleva pyöreä tukirauta.

6.4.7 Vulvattaren maalaaminen

Maalaamisprosessi oli myös jännittävä vaihe, niin kuin jokainen työvaihe on ollut. Värit olin miettinyt valmiiksi ja halusin maalata omalla keksimälläni tekniikalla. Se tekee omia reaktioita. Siinä piilee tekniikan mielekkyys. Väreinä käytin pronssia,

kuparia, ruskeaa ja valkoista. Väreillä pääsin leikkimään ja sain Vulvattaresta mielei-
seni, tosin reaktioita tapahtuu vielä parin kuukauden ajan, mikäli en laita lakkaa värin
päälle.

6.4.8 Vulvatar pystyyn jalustalle

Kahden avustajan voimin nostimme Vulvattaren pystyyn. Hän oli hieman kaltevassa asennossa vasemmalle päin. Rälläköin umpirautoja pienemmäksi ja nostimme Vulvattaren uudelleen pystyyn. Hän oli vielä kallellaan. Hitsasin jalustan alle 1cm korokkeen. Vulvatar seisoo vihdoinkin omalla jalustallaan.

6.4.9 Kädet ja jalkaterät

Kädet ja jalkaterät muotoilin erikseen. Maalasin ne ja liitin Vulvattareen.

6.4.10 Keramiikkahiukset

Ensin tein lattaraudasta ja kanaverkosta hiuksille tukirakenteen. Hiuksiin tulevat keramiikkavulvat tein aina kun siihen löytyi sopiva tauko. Talvikki Lehtinen poltti vulvani raakapolton omien töiden yhteydessä, mistä olin hyvin kiitollinen. Pääsin osallistumaan myös rakupolttoon, mihin tein 10 vulvaa. Vulvia tein kaikkiaan n 300 kappaletta. Kaikki vulvat eivät tule teokseen, vaan minulla on vara mistä valita siihen sopivat. 15cm korkuiset vulvat lähtevät pääläelta kruununomaisesti ja mukautuvat hiusten kanssa. Hiukset ovat vallattomat vulvakiekurat. Keramiikkavulvat liitin muotoilubetonilla.

7 LOPUKSI

Vulvatar teoksen tekemisessä on ollut valtava suunnittelu ja toteutuksen haasteet, mitkä tiesin jo siinä vaiheessa, kun aloin miettimään Vulvattaren toteutusta. Onnistuin mielestäni työssäni ja seuraavanlaisen teoksen osaisin tehdä nopeammin ja helpommin. Voisi ajatella että uusia samalla tekniikalla toteutettuja teoksia en haluaisi tehdä, mutta nyt jo olen alkanut miettimään vastaavan tyyppistä veistosta, jossa käytän osittain samaa tekniikkaa.

Tulevaisuudessa edessä on suuri teossarja, minkä toteutan vastaavanlaisilla menetelmillä. Vulvatar sai kunnian olla ensimmäinen lajiaan, mutta ei viimeinen. Kunnia Vulvattarelle

8 OPINNÄYTETYÖT NÄYTTEILLÄ

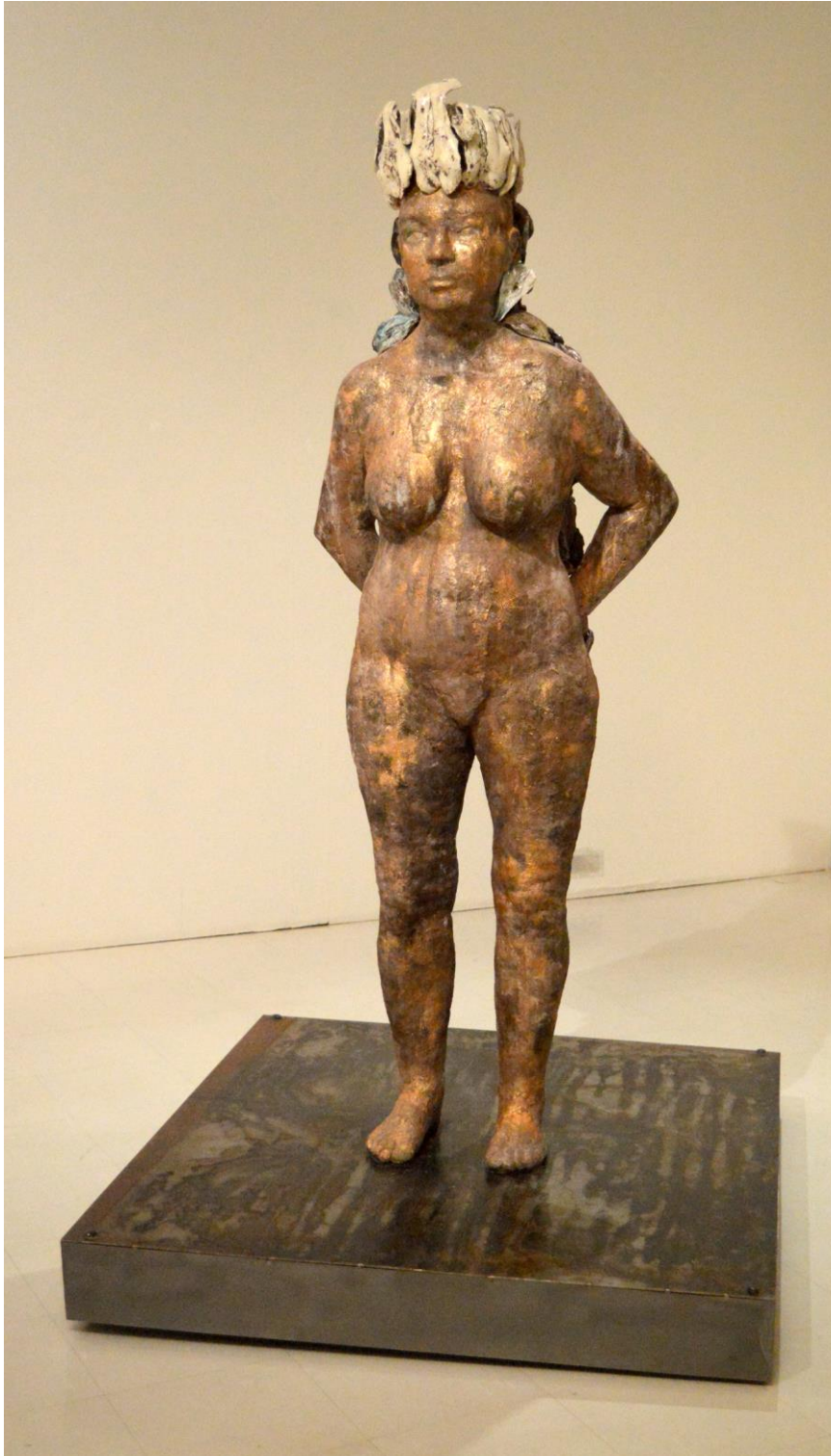
8.1 Taidekeskus Mäلتinranta

Vulvatar teokseni oli yleisölle esillä lopputyönäyttelyssä Tampereella Taidekeskus Mäلتinrannassa, ajalla 18.5. - 4.6. 2019

Näyttely ripustettiin 15.5. - 16.5. 2019

Kutsuvieraat pääsivät tutustumaan näyttelyn teoksiin jo 17.6. 2019 klo 18 – 20.

Marja Hautamäki, Vulvatar, 2019, Muotoilubetoni, keramiikka,
rauta, 200 x 125 x 113 cm.

LÄHTEET

Florio, G. M. 2015. 7 historical symbols for the vagina that do it justice. Viitattu 20.5.2019. <https://www.bustle.com/articles/111250-7-historical-symbols-for-the-vagina-that-do-it-justice>

Apo, S. 1995. Naisen väki: Tutkimuksia suomalaisten kansanomaisesta kulttuurista ja ajattelusta. Helsinki: Hanki ja Jää.

Mattanen, M. Viitattu 20.5.2019. <http://www.maari.fi/koivu-keramiikkasarja/>